Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25997
Copyright: Admont, Benediktinerstift

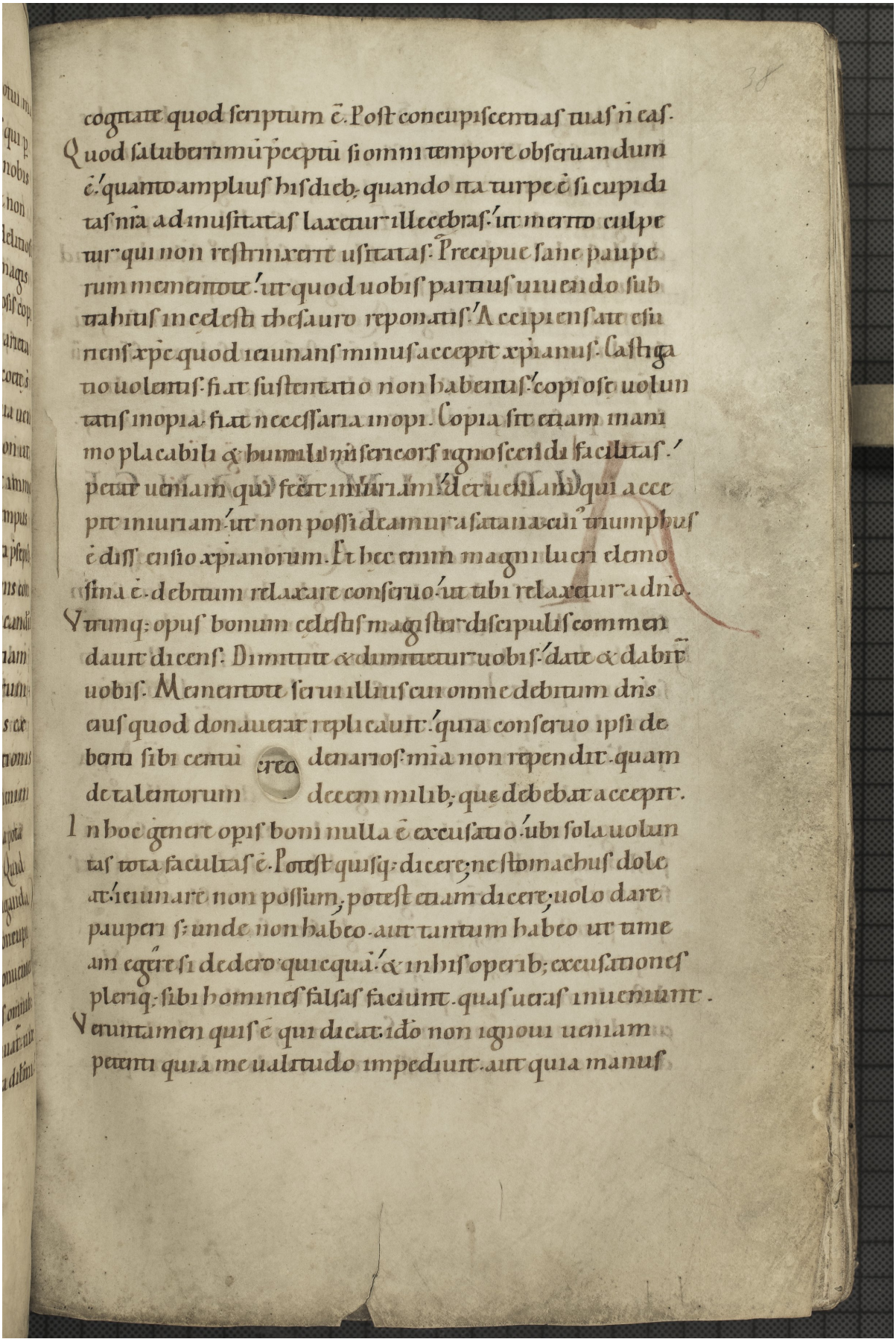

cognatt quod scriptum ē. Post concupiscentias tuas non eas.
Quod salubrem mū precepti si omni tempore obseruandum
ē. quanto amplius his diēb; quando ita turpe ē si cupidi
tas nra admissitatas laxetur illecebras. ut merito culpe
tur qui non restrinxerit ussitatas. Precipue sane paupe
rum memento. ut quod uobis parcendo sub
trahitis in celesti thesauro reponatis. Accipiens sane esu
riens xpc quod iejunans minus accepit xpianus. Castiga
to uolumus. fiat sustentatio non habemus. copiose uolun
tatis inopia. fiat necessaria inopi. Copia sit etiam mani
mo placabili & humili misericors ignoscendi facilitas.
peccatt ueniam qui fecit iniuriam. de cuius animo qui acce
pit iniuriam. ut non possit de amaritudine satanam cū triumphus
ē diffusio xpianorum. Et hec omnia magni luci demo
strant. debitum relaxate conseruo. ut tibi relaxetur a dño.
Verumq; opus bonum celestis magister discipulis commen
dauit dicens. Dimittite & dimittetur uobis. date & dabit
uobis. Memento seruum illius cui omne debitum dns
auf quod donauerat repli cauit. quia conseruo ipsi de
bitum sibi centum denarios minime non rependit. quam
de talentorum decem milib; que debebat accepit.
In hoc genere opis boni nulla ē excusatio. ubi sola uolun
tas tota facultas ē. Potest quisq; dicere; ne stomachus dolo
re. iejunare non possum, potest etiam dicere; uolo dare
pauperi. unde non habeo. aut tantum habeo ut time
am egre. si declaro quicquā. & in his operib; excusationes
pleriq; sibi homines falsas faciunt. quas utique inueniunt.
Verumtamen quis ē qui dicat. ido non ignoui ueniam
peccati quia me ualitudo impediuit. aut quia manus